

СЛІД ПАМ'ЯТАТИ: Кожен акт підпалу – це ЗЛОЧИН ПРОТИ ПРИРОДИ!

Останніми роками спалювання навесні сухої трави, рослинних залишків та побутового сміття перетворилося на справжнє екологічне лихо. Весною, коли сходить сніг і оголюється ґрунт, а також пізньою осінню деякі господарі влаштовують пожежі, спалюючи суху траву. Люди, які заявляють, що спалювання торішньої трави корисне, помиляються самі і вводять в оману інших. Кожен акт підпалу – це злочин проти неміцного світу природи. Головна небезпека полягає в провокуванні лісових пожеж і руйнуванні природних біоценозів.

Чому не можна палити траву і до чого це призводить?

1. Трав'яні пожежі призводять до помітного зниження родючості ґрунту. Спалювання органічної речовини – це головний фактор зниження ґрунтової родючості. Від спалювання сухої трави збіднюється ґрунт, а мінеральні речовини, які містяться в попелі, досить легко вимиваються поверхневими та ґрунтовими водами і лише незначна їх частина засвоюється рослинами.

2. Пожежі – одне з найголовніших джерел викидів вуглекислого газу в атмосферу, пов'язаних з господарською діяльністю людини. При частих пожежах згорає не тільки суха трава, а й накопичена в ґрунті органіка, і відповідно, збільшується кількість викидів вуглекислого газу. Отже – посилюється так званий «парниковий ефект», який призводить до несприятливих змін і коливань клімату на планеті.

3. У результаті випалювання сухої трави збіднюється видовий склад рослинності і тваринного світу. Скрізь, де пройшли пали, не буде вже колишнього різнотрав'я, бур'яни захоплять звільнену територію.

4. Під час пожеж гине багато комах, їх личинки, лялечки, а також сонечка, туруни, дощові черв'яки та інші дрібні тварини, які беруть участь у процесі утворення ґрунту. Дощові черв'яки в природі швидко переробляють суху траву, перетворюючи її в найцінніше добриво, вносячи його в глибину ґрунту до коріння рослин і одночасно роблять ґрунт пухким, живим. Суха минулорічна трава – не сміття, а безцінний продукт харчування, житло, притулок, створений самою природою.

5. Випалювання сухого травостою викликає загибель кладок та знищення місць гніздування таких птахів як крижень, чайка, травник, бекас, очеретяна і звичайна вівсянки, польовий і лісовий жайворонки, щевриків. Гніздовий період цих птахів розпочинається на початку квітня. Із випалених місць птахи йдуть назавжди, а значить йдуть і від нас – людей.

6. Від сильної трав'яної пожежі гинуть практично всі тварини, що живуть у сухій траві або на поверхні ґрунту (зайці, їжаки, плазуни, земноводні). Хтось згорає, хтось задихається від диму. На згарищах дуже часто знаходяться згорілі пташині гнізда зі слідами яєць, обгорілих равликів, дрібних ссавців, плазунів.

7. При весняному підпалі пошкоджуються дерева, особливо їх коренева шийка – дуже вразливе місце просто над землею. При цьому дерева можуть

просто згоріти, при цьому пошкоджуються від сильної температури набухлі бруньки, що дуже шкодить дереву, навіть якщо воно залишається живим.

8. Дим від спалювання трави їдкий, темний, густий. Алергетики його не переносять. При спалюванні трави у місті, вздовж автодоріг у повітря потрапляють солі важких металів, які осіли на листі, траві. Такий дим просто отруйний. Часто в сухій траві знаходиться сміття і, зокрема, небезпечні при спалюванні пластикові пляшки. У сільській місцевості у вогні згоряють залишки добрив і отрутохімікатів, утворюючи леткі токсичні органічні і неорганічні сполуки.

9. Спалювання сухої рослинності часто призводить до займання торфовищ і лісових насаджень. Щорічно 10% лісових пожеж в області виникає через проведення весняних підпалів. Пожежонебезпечними є всі торф'яні родовища, осушені землі з торф'яними ґрунтами. Болота з порушеним гідрологічним режимом також належать до найбільш пожежонебезпечних територій. Особливістю пожеж на торфовищах є здатність торфу горіти на глибині до 0,3-1,5 метрів. Після згорання торфу зола, що залишилася з верхнього 10-сантиметрового шару може мати радіоактивність в десятки разів більшу, ніж радіоактивність вихідного матеріалу. Дим в умовах радіоактивного забруднення торфовищ також виступає можливим переносником радіонуклідів, що призводить до вторинного забруднення території і негативно впливає на здоров'я людей, що знаходяться в зоні його розповсюдження.

10. Часте спалювання трави переростає в неконтрольоване горіння і нерідко призводить до важких наслідків, зокрема і з людськими жертвами.

Слід пам'ятати, що згідно статті 39 Закону України “Про тваринний світ” та статті 27 Закону України “Про рослинний світ” випалювання сухої рослинності або її залишків допускається лише в разі господарської необхідності за відповідним дозволом територіальних органів спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань екології та природних ресурсів.

Згідно ст. 77-1 КУпАП до порушників природоохоронного законодавства застосовуються заходи адміністративного впливу. На громадян накладається штраф у сумі від 170 до 340 грн., на посадових осіб від 850 до 1190 грн. За особливо великі збитки передбачена і кримінальна відповідальність. За ті ж самі дії, вчинені в межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду, на громадян накладається штраф у сумі від 340 до 680 грн., на посадових осіб від 1190 до 1700 грн.

Пам'ятаймо, що стан навколишнього природного середовища цілком і повністю залежить від нас!

Сектор екології